

מ"ת 33185/01/14 - מדינת ישראל נגד דמיטרי (דימה) פרוסקוריקוב (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 33185-01-14 מדינת ישראל נ' פרוסקוריקוב(עציר) 21 ינואר 2014

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

המבקשת מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רמי אלמכאווי

נגד

המשיב

דמיטרי (דימה) פרוסקוריקוב (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ניר פיינר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, ועבירה של כליאת שווא, לפי סעיף 377 לחוק העונשים - עבירות מיום 11/1/14.

2. תמצית כתב האישום - נטען כי בתאריך 11/1/14, סמוך לשעה 18:00, הגיע המשיב אל ביתו של המתלונן באופקים, ועל רקע היכרות קודמת נקש על הדלת ונכנס. המשיב סיפר למתלונן שאין לו כסף לשלם עבור שכר דירה של ביתו. בשלב מסוים, שלף המשיב סכין מתקפלת, והצמידה לצווארו של המתלונן, וצעק עליו: "**אתה רוצה שאני אחתוך לך את הגרון? איפה כל הכסף שבבית?**". במעמד זה הורה המשיב למתלונן לשבת על הכיסא, ולהצמיד את ידיו לרגליו, והמתלונן עשה כן. המשיב ליפף באמצעות סרט דביק את ידיו של המתלונן, זו לזו, לאחר מכן, הצמיד את ידי המתלונן, לרגלי המתלונן באמצעות הסרט הדביק, ולבסוף הצמיד את ידיו ורגליו של המתלונן לרגלי הכיסא עליו ישב המתלונן. בהמשך, נטל המשיב סכין מטבח ארוכה, ממטבח הדירה, סגר את הסכין המתקפלת, והורה למתלונן ללכת, כשהוא כפות על הכיסא אל חדר השינה ושוב איים עליו באומרו: "**רק תנסה להשתחרר, יהיה פה הרבה דם**", וחיפש בחדר השינה אחרי כסף, ומצא מזומן בסך 4,800 ₪. תוך כדי חיפוש, ובעוד המשיב מכוון את הסכין לעבר המתלונן, שוב איים באומרו: "**תיזהר, אל תנסה להשתחרר עד שאני אצא מהבית, לא אכפת לי לשבת עליך בכלא**". מיד לאחר מכן, יצא המשיב מהדירה, נעל את המתלונן בדירה באמצעות מפתחות שהיו במנעול הפנימי של הדירה, כשהוא מותיר את המתלונן כפות לכיסא, ונושא עמו את הכספים, וכן שני סכינים וכן מפתחות הדירה.

בהמשך למתואר לעיל, הצליח המתלונן להשתחרר מכבליו, והזעיק את המשטרה.

3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, וכן לקיומה של עילת מעצר. יחד עם זאת, עתר להפנות את המשיב לקבלת תסקיר מעצר שיבחן חלופת מעצר טיפולית. שכן, לשיטת הסנגור המשיב זקוק למסגרת טיפולית.

4. ב"כ המבקשת מנגד, עתר להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים ללא צורך בהפנייתו לקבלת תסקיר שיבחן חלופה טיפולית. שכן, בעניינו של המשיב לא מתקיים אילו מהמבחנים שנקבעו בהלכת סוסיסה, כדי לבחון התכונות של חלופה טיפולית. עוד נטען שלמעשיו של המשיב נלווה להם תכנון מוקדם, שכן המשיב הצטייד בסכין מתקפלת, וסרט דביק לביצוע זממו. דבר המעיד על רמת מסוכנות גבוהה. עוד עמד ב"כ המבקשת, על עברו הפלילי המכביד של המשיב, הכולל 4 הרשעות, בין היתר בעבירות של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, איומים, סחיטה באיומים, החזקת סמים לצריכה עצמית, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות רכוש שונות, הפרת הוראה חוקית. עוד נטען כי, המשיב ביצע את העבירות נשוא כתב האישום לכאורה כאשר עומדים לחובתו שלושה מאסרים מותנים, דבר המעצים את רמת המסוכנות מצד המשיב לשלום הציבור וביטחונו.

5. אכן בית המשפט העליון עמד לא פעם על החובה לבחון אפשרות של חלופת מעצר לצורך השגת מטרת המעצר בדרך הפוגעת פחות בחירותו של נאשם. אולם, נקבע כי בחינה זו אין משמעותה בחינת חלופה קונקרטית לכל מקרה נתון. על בית המשפט ליתן דעתו לסוגיית החלופה ולהתייחס אליה בהחלטתו, אך בהחלט יתכנו מקרים בהם יסבור בית המשפט כי בנסיבותיו של המקרה שבפניו לא ניתן לאיין את עילת המעצר בדרך של חלופה באם זו מסקנתו, אין טעם ואין צורך לבחון חלופות קונקרטיות (ראה בש"פ 7985/09).

6. לעניינו, מסוכנותו של המשיב נלמדת מהמעשים הקשים המיוחסים לו לרבות נסיבות ביצועם לכאורה. מסוכנות זו הינה גבוהה במידה כזו שאם הוא ישוחרר יהיה בכך משום חשש אמיתי לשלום הציבור וביטחונו בכלל ולמתלונן בפרט. מסוכנות זו מתעצמת בשים לב לעברו הפלילי המכביד הכולל 4 הרשעות קודמות בשורה של עבירות הכוללות בין היתר עבירות - אלימות, סחיטה באיומים, עבירות רכוש, הפרות הוראות חוקיות ועוד. לצד העבר הפלילי המכביד, עולה כי, תלויים ועומדים לחובת המשיב שלושה מאסרים מותנים. **הראשון** - בן שלושה חודשים, **השני** - בן 12 חודשים, **והשלישי** - בן חמישה חודשים.

עוד יודגש כי, המשיב בחקירתו במשטרה מסר כי עשה זאת על מנת לממן חוב כספי בשל הימורי קלפים. עוד עולה כי, המשיב השתחרר מבית הסוהר בחודש מרץ 2012, ושב לכאורה לבצע עבירות חמורות, גם כנגד חברו הטוב. גורמים אלה מלמדים גם הם על מידת הסיכון הנשקפת ממנו כלפי הציבור, וכן על היעדר מתן אמון בו.

7. על רקע המתואר לעיל, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים לא שוכנעתי שיש מקום לבחון היתכנותה של חלופת מעצר טיפולית. הן מהטעמים שמניתי לעיל, והן בשל העדר קיומם של המבחנים נשוא הלכת סויסה בעניינו של המשיב, ועל כן הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו. >#7#

ניתנה והודעה היום כ' שבט תשע"ד, 21/01/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט